

Jaro budiž ...

Motto: Po předlouhé, kruté zimě se broučci vydali na svůj první (vý)let...

Skutečně je to každý rok tak nějak naléhavější. Život gastrocyklisty má svůj pevný, vlastně dost neměnný řád. Když skončí letní výcvikový tábor, tak se dá ještě těšit na říjnové pochodové cvičení – a pak už jen aby tady byl rychle Silvestr. Ani ne tak kvůli tomu, co bývá se Silvestrem spojováno, ale mnohem víc proto, že se začínají odpočí-

távat dny do jarního soustředění. A pak je to najednou tady – je to jako zázračná proměna, věci dostávají nečekaný spád, stromy rozkvétají – a gastrocyklosenioři se setkávají v Blatu.

Ani CYKLUSu se samozřejmě nedaří stát tak nějak stranou vývoje společnosti včetně jejích posledních trendů. Pryč jsou časy, kdy se jednoduše řeklo: „Jedeme do Maříže...” – a jelo se. Dnes musí velitel ohlásit na globální gastrocyklistické středisko výletového řízení do Kuala-Lumpuru přesný cíl trasy, předpokládané průjezdní časy, váhy a rozměry účastníků před konzumací (a pak samozřejmě i po konzumaci), aktuálně naměřené IQ a etanolový index celé výpravy a řadu dalších parametrů (viz obrázek vpravo).

Po schválení startu ještě ale musí proběhnout technická přejímka autorizovaným eurokomisařem, který se neomylně zaměřuje především na bezúdržbová kola českých účastníků zájezdu. Výraz pana komisaře nenechává nikoho na pochybách, že nejde jen o nějakou bezvýznamnou formalitu...

Dlužno podotknout, že všechny dosavadní pokusy vyřešit tento nový problém klasickou „českou cestou“ narazily na naprosté nepochopení ze strany zjevně dobře živeného (a tedy těžce korumpovatelného) orgánu.

Tentokrát dopadla kontrola celkem dobře. Pouze jedna členka rady starších dostala černý puntík za mušinec na spodní straně sedla. Argumentací, že se tam dostal v průběhu zimního období, kdy bylo kolo uloženo v garáži, si postižená ovšem příliš nepomohla. Do příští akce musí předložit soubor opatření přijatých k zamezení výskytu much v garáži.

Nakonec se ale k všeobecnému překvapení – a nadšení – i přes všemožné administrativně - byrokratické překážky - podařilo opustit základnu a rozletět se závratnou rychlostí k našim staronovým cílům (podle toho, jakou má kdo paměť).

Užaslá jarně probuzená krajina byla svědkem spanilé jízdy ještě spanilejších gastrocyklistů – a zejména gastrocyklistek.

Pohyb náročným terénem si ovšem sáhnul až na samo dno energetických rezerv – což si vyžádalo krátkou konzumační zastávku v malebných kulisách Slavonic.

Prozíravost těch, kteří konzumovali pouze přiměřeně – jako ten pán v oranžovém tričku – se ukázala velice brzy. Ať už se radil velitel o volbě trasy s kýmkoliv, potvrdil opět svou nezáludnost

a dopřál nám rozkoše dobrého pocitu z překonávání překážek – tentokrát pohříchu ne byrokratických, ale fyzických.

Demence si nevybírá – nevynechává ani velitele. Tady to už skutečně přehnal! (Ovšem povšimněte si půvabného postoje obou aktérů – lehká gracie je standardní výbavou gastrocyclisty od nepaměti).

Vážný – nicméně hluboce oduševnělý – výraz na tvářích většiny členů spolku dokládá, že jsme si začali uvědomovat vážnost blížících se chvil. Ani velitelův návrh, že ti nejlepší z nás budou odměněni fotografií s velitelem „na vlka“ nedokázal zředit hustou atmosféru, která pronikala vším jako plesnivá vlhkost zdmí Žlaboštejna.

Nemělo smysl to dál odkládat. Na večer byla svolána mimořádná jubilejní valná cyklohromada.

Následuje doslovné znění hodnotícího projevu kancléře a série snímků z předávání ocenění starým i novým členům organizace.

*** XXX ***

Že není všechno v pořádku bylo lze usoudit i ze zvýšeného výskytu paranormálních jevů – jako třeba pána, kterému roste z hlavy láhev.

Doslovné znění projevu kancléře na mimořádné valné cyklohromadě konané dne 8. května 2008 v Blatě u rybníčku:

Vážené seniorky, vážení senioři, drazí hosté,

Desetileté výročí tohoto našeho spolku je důvodem, abych pronesl kratší hodnotící projev.

Rovnou říkám, že v závěru projevu předložím několik vpravdě převratných návrhů, takže tento projev vejde do dějin – nejlépe pod označením „Blatomájový manifest“.

Pokud mi budete věnovat v příštích pěti hodinách soustředěnou pozornost a nebudete vyrušovat, slibuji vám, že se mi tento můj krátký projev podaří přednést za 4 hodiny 50 minut.

Zcela úvodem je třeba předeslat, že před deseti lety nikdo neočekával, že se tohoto výročí dožijí všichni přítomní – a nepřítomní. To je opravdu překvapení, které přejdu bez dalších komentářů.

Za uplynulé desetiletí se potvrdilo, že původní nosná myšlenka, která stála u zrodu CYKLUSu – tj. provozování gastrocyklistiky – se časem ukázala jako naprosto zcestná.

... s ohledem na vaši slábnoucí pozornost vynechám stěžejní část projevu a přejdu rovnou k převratným návrhům:

Do Stanov navrhuji doplnit toto:

Členové sdružení se místo dosavadních běžných oslovení vole, krávo eventuálně pičo budou nadále oslovovat pouze „seniorko“, „seniore“ (vyslovuj „seňorko“, „seňore“).

Dále navrhuji změnu názvu v nezkrácené formě z „Cyklistického klubu seniorů“ na „Cynický klub seniorů“. Tato změna zaprvé bude lépe odrážet změněný charakter sdružení, a současně bude možno ponechat beze změny zkrácený název „CYKLUS“, což bude mít zejména příznivý ekonomický dopad, neb nebude nutno měnit branding.

Jako poslední navrhuji kodifikovat funkci velitele – a to jako doživotní. Současně s tím budou zavedeny atributy velitelské moci ve hmotné formě tzv. „velitelské píšťalky“ a „velitelské hole“. Velitelská hůl bude dodatečně doplněna mottem ve starolatině: „In causo reptionale pretageno diagonale“. Tím bude veliteli dána moc výkonná!

Zcela na závěr jako odměnu vaší trpělivosti navrhuji nyní přejít k slavnostnímu aktu předání členských náležitostí. Každý člen obdrží potvrzení o členství, průkaz a pamětní odznak.

Jako první bude vybaven velitel, který pak odbaví další členy. Veliteli předstup...

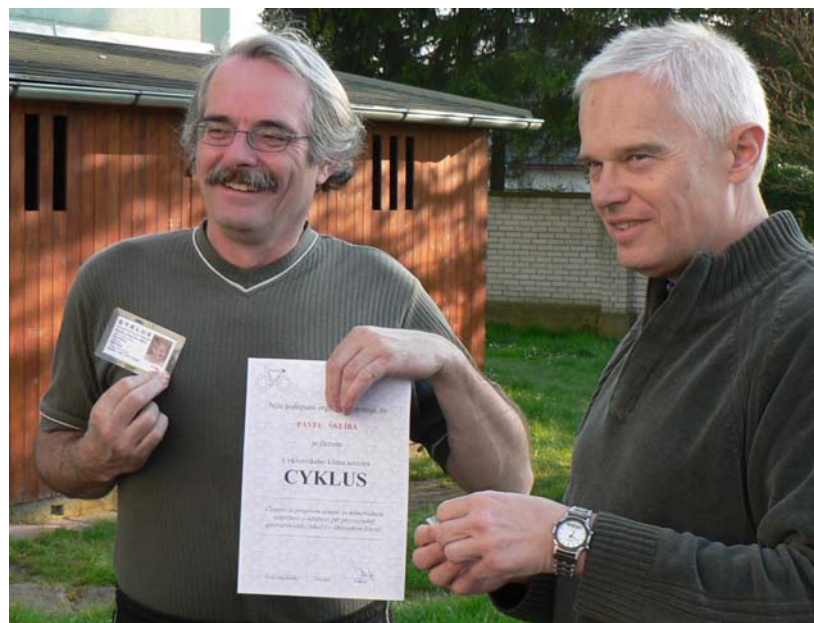

Na předchozích záběrech dekoruje kancléř velitele a předává mu atributy velitelské moci.

Na další stránce můžete obdivovat velitele a jeho majestát. Následují záběry ze slavnostního dekorování ostatních bezvýznamných, prostých (slovensky „sprostých“) členů spolku.

Někdy to teda vypadalo, jako že jsou trochu potíže s obrnou...

A jako zcela mimořádný bod této dekorační férie se konalo předání zvláštního ocenění naší kronikářce, kterého se jí dostalo od **Kronikářské Unie Nizozemska, Dánska a Albánie**. Od této světoznámé organizace obdržela knihu věnovanou právě a pouze jenom tomuto oblíbenému orgánu (nejen kronikářů a kronikářek).

